

పాల క్రి

పాలకథ యత్కగానం నుండి ఆవిర్భవించిందని పలశోభకుల అభిప్రాయం. పాలకథా రూపానికి ఆద్యాదు శ్రీ ఆధిభట్ల నారాయణదాను గారు. పాట రూపంలో ఉండే యత్కగానాన్ని శ్రీ నారాయణ దాను గారు కీర్తన, పద్మం, సంగీత, సాహిత్యాలలో మేళవించి పాలకథారూపంగా నుండన ప్రక్రియరూపాంచించడం జరిగింది. అంతేకాక వారు పాలకథలో రాగ, తాళ, పోవభూవాలకు కూడా స్థానము కల్పించి పాలకథ కళకు ఒక ప్రత్యేకతను రూపాంచించారు. తరువాత శ్రీ పలమి సుబ్రహ్మణ్య భాగవతార్, శ్రీ పెట్టింబీ సూర్యనారాయణ భాగవతార్ గార్ల. ఈ కళలో విశేష కృషి చేసేరు. పాలకథ పండితులను, వామరులను ఆకల్పించే కళ. ముఖ్యంగా ప్రజలలో ఆధ్యాత్మిక చెంతన పెంపాంచించుటకు ఈ కళ ఎంతో తోడ్డుతుంది.

భక్తి తత్త్వమే ప్రధానంగా తొలుత పాలకథ ఆవిర్భవించింది. పాల అనగా విష్ణువు విష్ణువు కథలను ఎక్కువగా గానం చేయడం వల్ల పాలకథ అని పేరువచ్చింది. కాలక్రమేణ ఐవకేశవ బేధాలుపోయి అన్ని పురాణ గాథలు పాలకథలుగా చెప్పబడుతున్నాయి. దలమిలా కాలంగడచిన కొద్దీ ఇతిహస, చాలత్రక, సాంఘిక గాథలు కూడా పాలకథలుగా చెప్పబడుచున్నాయి.. పాలకథ చెప్పే కళాకారుడు పట్టుపంచే కట్టుకొని, మొడలో ఒక పూలమాల, కాళ్ళకు గ్రష్టులు, చేతిలో చిరతలు, నుదుట నామం ధలించి కథ చెబుతారు. మృదంగం, వయోలిన్, హార్టోనియం ఈ కళాకారునికి వాడ్చుపాకారం అంబిస్తారు. పాలకథా కళాకారుల వేషం ప్రాంతాన్నిబట్టి కొద్దిగా మార్పు ఉంటుంది. శ్రీతలను అలలించుటకు ఆధ్యాత్మిక బోధలే కాక చులోర్చులు, పెట్టుకథలు

కూడా హలకథలో భాగంగా మరియు హలకథా కళారూపం బహుముఖప్రచారం కలిగి ఇంచుమించు అన్న వ్రింతాలలోనీ వ్యాపించింది. మహారాష్ట్రలో “అభండ” అని తమిళ, మరియుఅ, కన్నడ భాషలలో “కథాకాలజైస్” మని పిలవబడుతోంది. అలాగే హలదానుసికి కథకుడు, కథగానవరుడు, కథాప్రసంజి, దాను, భాగవతార్, భాగవతి, భగవంతుడు, హలకథా ప్రసంగి అని తమిళనాడులో “భాగవతార్” అని మరాతీలో “కీర్తనకార్” అని పిలుస్తారు.

వీటిలో రామాయణ మహాభారతాలకు సంబంధించిన కథలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. రాత్రి ప్రశాంతవాతావరణంలో గుడిలో హలదానుగారు చెప్పే హలకథను గ్రామప్రజలందరూ వికార్పతతో వినుట వల్ల హలదాను చెప్పే మంచిమాటలన్నీ సూచనల వలే వాల అంతఃచేధన మనస్సుపై పసిచేసి, శ్రేతలు తులయావస్థాప్రాప్తిక్షేట్) లోనికి పెళ్ళట జరుగును. అందువలన ఆ మంచిమాటలన్నీ అంతఃచేధనమనస్సుపై ముద్రవేయబడి వ్యక్తి మంచినడవడికకు కారణమగుచున్నావి.

10-15 సంవత్సరాల క్రితం వరకు ఎంతో ప్రజాదరణ పొందిన ఈ కళ సినిమా మరియు ముఖ్యంగా బీ.వి. ప్రభావం వల్ల మెల్లమెల్లగా ప్రజాదరణ కోల్పోతున్నది. అయినష్టాలీకి గ్రామాలలో హలకథ కళ తన పట్టుశిలుపులోంటూ శ్రీరామునపమి ఉత్సవం, నవరాత్రులు మొదలగు పండుగ రోజులలో హలకథా కాలజైసాలు జరుగుచున్నాయి. తూర్పుగోదావరి జిల్లాల్లిని కపిలేశ్వరపురంలో హలకథ ఉత్సవారశాల ఉన్నది. తిరుపతి తిరుపతి దేవస్థానం వాల ఎన్.వి. యుసిఫర్లోలో కూడా హలకథలు ఉచితంగా నేర్చుచున్నారు.

ప్రస్తుతం సుమారు 1000 మంచిపైన హలకథా కళాకారులు ఉన్నారని తెలుస్తుంది. కీలలో శ్రీ కోటి సాధ్యదానంద శాస్త్రి, శ్రీ బుర్రా ఆహరామ శృష్ట శర్మ భాగవతార్, శ్రీ జె. సింపణిచల శాస్త్రి, శ్రీ కొచ్చిర కోటి రామకృష్ణ, శ్రీమతి కె ఇందిరబాల, శ్రీ బాల సుందరం, శ్రీమతి మల్లిశ్వల మరియు లాగే అనేక మంచి ప్రముఖులు ఉన్నారు. మన హలకథలకు తమిళనాడులో మంచి ఆదరణ లభిస్తుంది. తమిళనాడులోని మీనా సౌమినాథున్ వారు మన హలకథా కళాకారులను ఆహారించి ఆ కళలోని మెళుకువలను తెలుసుశిసుటకు ఉత్సవం చూపుచున్నారు.

భారత సౌమిత్రంతోద్యమం కాలంలో జాతీయాద్యమ ప్రచారం కోసం శ్రీ లోకమాన్య బాలగంగాధర తిలక్ గారు హలకథలను ప్రోత్సహించినట్లు తెలుస్తోంది.